

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Ioffrido Abbatij Monasterij de Sore, ejúsque fratribus tam praesentibus
quàm futuris, regularem vitam professis in perpetuum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

confuevit assumere, aut in extremitate pallij; quod manu Episcopi vel cuiuslibet alterius Prælati Ecclesiæ sustinetur, aut super ipsum altare aliquo involutum panniculo cum debita humilitate ponendum, sub testimonio videntium & audiendum, forma donationis hujusmodi subsequente, quæ scotatio vulgariter appellatur. Verum quia hujusmodi donatio malitiosè à quibusdam cavillatoriis, sicut afferis, impeditur, à nobis humiliter postulaisti, ne loca religiosa & Ecclesiæ, quibus multæ possessiones sub scotatione hujusmodi sunt collatae, ab aliquibus possint vel debeat temere perturbari, paterna debeamus sollicitudine providere. Nolentes igitur ut tales constitutiones, quas diuturnitas temporis, ut afferis, observavit, & usus consuetudinis haec tenus approbatæ retinuit, temeritate qualibet infirmentur, discretioni vestra per apostolica scripta mandamus quatenus donationes eorum quæ sub obtentu consuetudinis claustris, Ecclesiæ, vel quibuslibet locis religiosis piè ac providè conferuntur, vel etiam sunt collatae, faciat irrevocabiles observari, cum hujusmodi signum, quod scotatio dicitur, non tam factæ donationis quam traditæ possessionis sit evidens argumentum, si quos contradictores inveneritis aut rebelles, auctoritate freti apostolica, per censuram ecclesiasticam, monitione præmissa, sublato appellationis obstaculo compescentes. Datum Laterani XVI. Kal. Decembris.

S. PRÆPOSITO DE STRAND.

Epiſt. 423. Præposituram ipſi collatum confirmat.

C Vm à nobis petitur &c. usque ad verbum assensu, Præposituram sitam in locis qui vulgariter appellantur Strand & Ford, sicut eam prædecessores tui justè & canonice possederunt, & tu eandem à venerabili fratre nostro W. Episcopo Slehuicen. canonice tibi concessam justè ac sine controversia possides, cum omni jure ac pertinentiis suis, auctoritate tibi apostolica confirmamus &c. Nulli ergo &c. Datum Laterani XVI. Kal. Decembris.

ABSALONI LVNDEN.

Archiepiscopo.

Epiſt. 424. Vilexpolito de Strand ablate Ecclesiæ restituuntur.

T Ransmissa nobis dilectus filius S. Præpositus de Strand conquestione monstravit, quod dilectus filius E. Præpositus de Scelsuvig. duas Ecclesiæ,

videlicet de Henestbl. & de Stuntabl. ad suam Præposituram de jure spectantes, eidem iustè subtraxit. Nolentes igitur eundem Præpositum aliquod in suo jure dispendium sustinere, fraternitati tue per apostolica scripta mandamus quatenus præfatum Præpositum de *Scelsuvig. ad restitutionem Ecclesiarum illarum per censuram ecclesiasticam monitione præmissa, sublato appellationis obstaculo, justitia mediante, compellas. Datum La-

**In codice Col-
beriano legitur
Seelvvidig*

IOFFRIDO ABBATI

*Monasterij de Sore, ejusque fratribus
tam præsentibus quam futuris, regularem
vitam profectis in perpetuum.*

R Eligiosam vitam eligentibus &c. usque ad verbum vocabulis. Locum ipsum de Sore, in quo præfatum monasterium situm est, cum omnibus pertinentiis suis. Grangias Slahglose, Luinge, Guthem, Biarby, V vendelose, Vvethlebi, Aluvardabothe, Egby, cum adjacentibus sylvis, pratis, & pascuis, pisca-riis, & molendinis. & grangiam in Halandia, quæ dicitur Toacher, cum sylvis, & ceteris pertinentiis suis. Nytorp, cum adjacentibus agris, sylvis, & pascuis. Gotstorp cum adjacenti sylva, & exteriore similiiter mansiones, videlicet Snartinge, Glostorp, Vvinnige, Quercheby, Scupinge, Tornelef, cum adjacentibus terris, & concolonii suis. & partem decimaram quam habetis in parochiis Oleseh, Harastald, Finnatorp, Gelet. & illud quod habetis in Leoghe, Sundetorp, Sunuarthatorp, Biarby, & Gerlef. & illud quod habetis in proveniibus apud memoriam sanctæ Margaritæ Ecclesiæ beatæ Maria Roschildis. Præterea donationem sive concessionem ab inclytæ memorie Vvaldemaro quondam Rege Danorum & carissimo in Christo filio nostro Canuto Rege filio ejus super libertate & immunitate colonorum vestrorum vobis pia devotione factam, sicut in eorundem Regum scriptis authenticis continetur, auctoritate vobis apo. confirmamus, & præsentis scripti privilegio communimus. Sanè laborum &c. Liceat quoque vobis Clericos vel laicos &c. Prohibemus insuper ut nulli vestrorum fratrum post factam &c. Discedentem &c. Illud distictius in-
hibentes, ne terras &c. Si quæ verò &c. Ad hæc etiam prohibemus ne &c. Quod

*Epiſt. 425.
privilegia ip-
forum atque
donations
confirmat.*

fi facere &c. Licitum præterea sit vobis in causis &c. Insuper auctoritate apostolica inhibemus ne illus &c. Si vero Episcopus, iti cuius parochia &c. Illud adjientes, ut in recipiendis proc. &c. Pro consecrationibus vero &c. Alioquin liceat &c. Quod si sedes &c. Quia vero interdum &c. Porrò si Episcopi vel alij &c. Paci quoque &c. Præterea omnes libertates &c. Decernimus &c. Si qua igitur &c. Datum Laterani per manum Rainaldi Domini Papæ Notarij, Cancellarij vicem agentis, IX. Kal. Decembris, Indictione II. incarnationis Dominicæ anno M C X C V I I I . pontificatus vero Domini Innocentij Papæ tertij anno primo.

*CONSVLIBVS ET POPVLO
Tudert.*

Epiſt. 426.
Recipit illos in protectionem apostolicam, confirmatoque vetera ipsorum privilegia.

SAcrosancta Romana Ecclesia, quæ omnium fidelium mater est & magistra, illos propensiū diligere consuevit, quos in devotione ac fidelitate sua novit ferventiū permanere, & ut liberiū possint ab omnium incursiis manere securi, eos, tanquam pia mater, protectionis suæ munimine confovere. Eapropter, dilecti in Domino filij, devotionem quam erga nos & Romanam Ecclesiam habere noscimini, attendentes, vestris quoque precibus inclinati, civitatem Tudertinam, quæ ad jus & proprietatem apostolicæ sedis pertinere dignositut, quam & nos ad manus nostras semper volumus retinere, ita quod ei cui vices nostras commiserimus, secundum mandatum nostrum debeat integrè respondere, sub beati Petri & nostra protectione suscipimus, & præsentis scripti pagina communimus. Consulatum autem cum jurisdictione sua vobis auctoritate apostolica confirmamus, concedentes ut his qui sunt ipsius jurisdictioni subjecti, liberum sit ad Consules, qui pro tempore fuerint, legitimè appellare; ita tamen quod appellatio ad sedem apostolicam interpositæ humiliter deferatur. Conuetudines quoque antiquas vestras, & rationabiles, & communiter observatas duximus approbandas. Salva in omnibus apostolicae sedis auctoritate pariter & justitia, & Ecclesiarum omnimoda libertate. Nulli ergo &c. nostræ protectionis, conf. & conc. &c.

*ABBATI ET MONACHIS
Montis Sacri.*

CVm super libertate ac subjectione abbaticæ vestræ à multis retro temporibus inter ipsam & monasterium Calanen. controversia fuerit agitata, & pro ipsa tu, fili Abbas, cum quibusdam de fratribus tuis, & dilectus filius Abbas Calanen. cum quibusdam similiter de fratribus suis, ad nostram præsentiam venissetis, quod dicta Ecclesia vestra subiecta esse debeat Calanen. per authenticum felicis recor. Anastasij prædecessoris nostri dictus Abbas Calanen. ostendere nitebatur: qui rationibus & scriptis utriusque partis prolatis in medium, & coram ipso & fratribus suis quadravit subtilitate discussis, sicut ibidem pleniū continetur, tam scripturarum inspectione quam utriusque partis attestatio cognovit locum Montis Sacri & iure fundi & ratione dispositionis ad jus & proprietatem Calanen. monasterij peccavisse, eallamque ipsius fuisse propriam ab antiquo. Verum quia religione recedente paulatim ab ipso monasterio Calanen. status sui sentiente jugiter detrimentum, locus Montis Sacri & reliquorum virorum numero & terrenis excepit facultatibus ampliari, orta est inter dicta monasteria de prælatione ac subjectione dissensio; fratribus Montis Sacri Calanensibus, in quibus fervor religionis pro magna parte defecrat, subesse nolentibus, aliis vero antiquum ius suum in loco Montis Sacri laborantibus retinere. Vnde, sicut in ejusdem Anastasij prædecessoris nostri authentico reperitur, cum piæ record. Honorius prædecessor suus ad partes accessisset Apulia, & causa ipsa per utramque partem ad ejus notitiam devenisset, intellectis partium rationibus eam taliter terminavit, ut si habitum & ordinem Calanen. monasterij acciperent, monachi Calanenses in loco Montis Sacri tanquam in cella sua plenam dispositionem & dominium obtinerent, & fratres Montis Sacri Calanensi Abbat tanquam proprij monachi obedirent. Si vero vel non susciperent, vel suscepimus etiam non servarent, monachi Montis Sacri duos romanatos annuatim solvendo monasterio Calanensi, plenam libertatem ultrius obtinerent; sic tamen ut si ad locum Montis Sacri quandoque Abbas accede-